

Πώς αντιμετωπίζεται τελικά ο σχολικός εκφοβισμός; (Αθανάσιος Κολιοφούτης, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2amMJ3P>]

Μιας τηλεόρασης, η οποία δε θα βομβαρδίζει το τηλεοπτικό κοινό με αποτρόπαιες σκηνές βίας και επιθετικότητας, αλλά με τις εκπομπές της θα συμβάλλει αποφασιστικά στην ανάδειξη όλων των διαχρονικών αξιών που εξυψώνουν και αναβαθμίζουν τον ανθρώπινο πολιτισμό.

Συνοψίζοντας, θα θέλαμε να τονίσουμε ότι, όπως συμβαίνει με τα περισσότερα προβλήματα της ζωής, έτσι και εδώ, δεν υπάρχει μία έτοιμη συνταγή ή ένας αλγόριθμος που να τα λύνει όλα αυτόματα. Η αναγνώριση, η καταγραφή και η

ποιοτική αξιολόγηση των αιτίων, που οδηγούν στη γένεση και έξαρση του φαινομένου του σχολικού εκφοβισμού, αναμφισβήτητα συνθέτουν τα διαδοχικά στάδια αντιμετώπισης του προβλήματος από τους ειδικούς. Η εξατομικευμένη προσέγγιση κάθε περίπτωσης ξεχωριστά από τους αρμόδιους επιστήμονες, η οποία οφείλει να πηγάζει από την αγάπη τους και το αμέριστο ενδιαφέρον τους για κάθε άνθρωπο και ειδικότερα για τους νέους, προϋποτίθεται και είναι επιβεβλημένη.

Στην παρούσα μελέτη καταβάλαμε προσπάθεια να αποδείξουμε πως το εξεταζόμενο πρόβλημα δε συνιστά μόνο ένα μεγάλο πρόβλημα της σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας, αλλά ταυτόχρονα και ένα μείζον ποιμαντικό πρόβλημα, το οποίο εμπίπτει και στην ποιμαντική μέριμνα του σύγχρονου ποιμένα. Επιχειρήσαμε να υποδείξουμε κάποιους τρόπους, με τους οποίους ο σύγχρονος ποιμένας μπορεί εξίσου να συνδράμει αποφασιστικά στην αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος. Το αντιστάθμισμα της επιθετικότητας των παιδιών με αγάπη, υπομονή και μακροθυμία προσδιορίζει την ουσία της ποιμαντικής παρέμβασης του σύγχρονου κληρικού, η οποία απορρέει κατ' ευθείαν από την επίγνωση της χριστοκεντρικής διάστασης της αποστολής του[69]. Η εφαρμογή μιας προσωποκεντρικής ποιμαντικής, η οποία θα εδράζεται στις παραπάνω προϋποθέσεις και θα λαμβάνει υπόψη της τα πρόσωπα που εμπλέκονται στο πρόβλημα του σχολικού εκφοβισμού, καθώς και το περιβάλλον, το οποίο γεννά και εκτρέφει το φαινόμενο, θα κρίνει αποφασιστικά την επιτυχία του εγχειρήματος. Και μια τέτοια επιτυχία θα αποδείξει περίτρανα ότι πράγματι, «η Ορθοδοξία δεν είναι θρησκευτική φιλοσοφία και διανόηση, αλλά αποκάλυψη και ζωή, που στηρίζεται στη θεία εμπειρία, στην υπέρβαση του κτιστού και την οικείωση του Ακτίστου[70]».

[69] π. Γκίκας Α., όπ. παρ. σσ. 76-77.

[70] <http://www.pemptousia.gr/pemptousia/>.